

Sygn. akt II K 459/18

PR Ds 962.2018

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Sądu Rejonowego Kamilla Gajewska

Protokolant: Dorota Bocian

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2018r.

sprawy **P. S.**,

s. L. i M. z d. K.,

ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 6.04.2018r. w Ś. na ul. (...) kierował samochodem marki S. numer rejestracyjny (...) pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. sygn. akt II K 469/14 środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, obowiązującego w okresie od dnia 29.03.2017r. do dnia 29.03.2020r.,

tj. o czyn z art. 244 k.k.

I. oskarżonego P. S. uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu,
tj. występku z art. 244 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 244 k.k., przy zastosowaniu art. 37a k.k., wymierza mu karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 30 zł (trzydzieści 00/100 złotych) każda,

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza okres zatrzymania w sprawie w dniu 6 kwietnia 2018r. od godz. 06.55 do godz. 13.05, przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny
i karę tę uznaje za wykonaną w zakresie dwóch stawek,

III. na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat,

IV. zasądza od oskarżonego koszty postępowania w wysokości 70 zł oraz wymierza mu opłatę w wysokości 300 zł.

Sygn. akt II K 459/18

UZASADNIENIE

P. S. jest mieszkańcem G.. Pracuje on u żony - pomaga jej w prowadzeniu działalności gospodarczej – handlu specjalistycznymi maszynami. W związku z tym często jeździ do S.po maszyny. Wyrokiem Sądu Rejonowego w S. sygn. akt II K 469/14 orzeczono wobec P. S. m.in. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów

mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Środek ten obowiązuje od dnia 29.03.2017r. do dnia 29.03.2020r. Z uwagi na tenże zakaz do S.P. S. jeździ jako pasażer, zaś autem kieruje W. B.. P. S. nadto zajmuje się hodowlą gołębi.

W dniu 6.04.2018r. P. S. wracał ze S.promem (...) z W. B.. W. B. choruje na silne migreny. Kiedy prom przybił do brzegu i zaszła konieczność zjazdu z promu W. B. poprosił żeby to P. S. zjechał z rampy. W tym dniu miał on silny atak migreny, bał się zjechać z rampy, albowiem auto stało na najwyższym pokładzie. P. S. zgodził się i zjechał samochodem marki S. numer rejestracyjny (...) z rampy, a następnie kontynuował jazdę, zaś zjeżdżając z promu minął ustawiony po prawej stronie zjazdu znak – strefa ruchu. W czasie gdy zjeżdżał funkcjonariusz Straży Granicznej T. R. dał mu znak, ażeby zatrzymał się do kontroli. P. S. przejechał łącznie około 20 metrów. Podczas kontroli poinformował funkcjonariusza, że nie posiada prawa jazdy, że zostało mu ono odebrane. Został wobec tego zatrzymany w związku z podejrzeniem popełnienia czynu z art. 244 k.k.

Dowód:

- protokół zatrzymania osoby k. 2-3 akt,
- wydruk (...) k. 6 akt,
- wyjaśnienia oskarżonego P. S. k. 13-14, 65-69 akt,
- zeznania świadka W. B. k. 49-50, 70-72 akt,
- zeznania świadka T. R. k. 8-9, 72-73 akt,
- wyrok IIK 469/14 k. 23-25 akt,
- informacja Zarządu (...) S.A. k. 26 akt,

W toku postępowania zarzucono P. S. to, że w dniu 6.04.2018r. w Ś. na ul. (...) kierował samochodem marki S. numer rejestracyjny (...) pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. sygn. akt II K 469/14 środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, obowiązującego w okresie od dnia 29.03.2017r. do dnia 29.03.2020r., tj. czyn z art. 244 k.k.

P. S. przyznał się do popełnienia czynu. Złożył wyjaśnienia zgodne z powyższymi ustaleniami faktycznymi. Wyjaśnienia te są zgodne z pozostałym materiałem zgromadzonym w toku postępowania. Wyjaśnił jednak, że znaku nie widział oraz, że na terenie terminala jeżdżą wózki widłowe w taki sposób tj. z rozłożonymi widłami, że można pomyśleć, że nie jest to strefa ruchu tylko jakiś teren.

Zdaniem Sądu wyjaśnienia te są wiarygodne, zaś w zakresie tego, że oskarżony nie widział znaku strefa ruchu zmierzają one do umniejszenia winy. Oskarżony od lat posiadał prawo jazdy, jako kierowca musi zwracać uwagę na znaki, a tu dodać trzeba, że notorycznie jeździ on do S. i trudno przyjąć, że wielokrotnie korzystając z promów nie zauważył znaku drogowego – pierwszego jaki widnieje po zjeździe z promu. Nadto P. S. wskazał, że sugerował się w swoim myśleniu także jeżdżącymi na tym terenie wózkami widłowymi. Trudno jest przyjąć usprawiedliwienie swojej winy łamaniem norm przez innych uczestników ruchu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. S. k. 13-14, 65-69 akt,

W postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **T. R.** (k. 8-9, 72-73 akt). Świadek zeznał, że przeprowadzał kontrolę auta kierowanego przez oskarżonego, że oskarżony przyznał, że nie posiada prawa jazdy, że zostało mu ono zatrzymane. Zeznał, że auto zjeżdżało z górnego pokładu. Potwierdził, że przy zjeździe znajduje się znak strefa ruchu, że jest to normalny i widoczny znak. Potwierdził także jak jeżdżą wózki widłowe na tym terenie. Przyznał, że rozmowa z

oskarżonym była spokojna, że tłumaczył on dlaczego jechał on a nie pasażer, że pasażer rzeczywiście miał uprawnienia do kierowania pojazdami.

Nadto w postępowaniu przesłuchano w charakterze świadka **W. B.** (k. 49-50,70-72 akt). Świadek zeznał, że jeździ z oskarżonym za granicę, że jest kierowcą. Świadek przyznał, że w dniu zdarzenia miał silny ból głowy i przestraszył się zjazdu z wysokiego pokładu, zeznał, że poprosił P. S. żeby to on zjechał z rampy. Świadek potwierdził, że oskarżony pasjonuje się gołębiami, że bardzo śpieszył się i zależało mu na tym, żeby zdążyć do ptaków.

W ocenie Sądu zeznania obu świadków są wiarygodne. Świadcowie złożyli relację z przebiegu dnia zdarzenia. Zeznania świadków są także zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego oraz dowodowymi z dokumentów. W ocenie Sądu nie nasunęły się żadne okoliczności osłabiające wiarygodność zeznań tych świadków.

W sprawie zgromadzono dokumenty tj. : protokół zatrzymania osoby k. 2-3 akt, wydruk (...) k. 6 akt, wyrok IIK 469/14 k. 23-25 akt, informacja Zarządu (...) S.A. k. 26 akt. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie należało dać wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonym w sprawie w postaci albowiem nie nasuwały się z urzędu żadne wątpliwości co do ich wiarygodności, ani też strony tegoż zarzutu nie podnosiły. Należało zatem uznać, że zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w sposób przewidziany prawem.

Oskarżony P. S. jest mieszkańcem G.. Ma wykształcenie podstawowe. Jest rozwiedziony. Nie ma zawodu. Pomaga żonie w prowadzeniu działalności gospodarczej. Osiąga dochód około 3.000 zł. Oskarżony nie posiada nieruchomości ani wartościowych ruchomości. Jest ojcem 4 dzieci, na jedno dziecko uiszcza alimenty w wysokości 600 zł miesięcznie. Był dotąd karany za przestępstwa karno-skarbowe oraz za czyn z art. 177 § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 26.09.2016r. (...), którym to wyrokiem orzeczono zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. P. S. jest zdrowy fizycznie (poza leczeniem kręgosłupa) i psychicznie.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego P. S. k. 13-14, 65-69 akt,
- dane o karalności k. 17- 18 akt,
- wyrok SR w S. IIK 469/14 k. 23-25 akt,

W związku z powyższym, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, według Sądu P. S. dopuścił się czynu bezprawnego, zagrożonego karą, którego społeczna szkodliwość jest wysoka.

Mając na względzie, że oskarżony jest zdatny do przypisania mu winy, Sąd uznał, że dopuścił się on zarzuczonego mu czynu tj. tego, że w dniu 6.04.2018r. w Ś. na ul. (...) kierował samochodem marki S. numer rejestracyjny (...) pomimo orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. sygn. akt II K 469/14 środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, obowiązującego w okresie od dnia 29.03.2017r. do dnia 29.03.2020r., tj. czynu z art. 244 k.k.

Artykuł 244 penalizuje nierespektowanie orzeczeń sądu dotyczących zakazu m.in. prowadzenia pojazdów. Według postanowienia SN z dnia 26 lutego 2004 r. (I KZP 47/03, OSNKW 2004, nr 3, poz. 35) przedmiotem ochrony przepisu art. 244 k.k. jest orzeczenie każdego sądu cywilnego, administracyjnego lub karnego, zawierające zakaz – w szczególności orzekany przez sąd na podstawie norm prawa karnego. Znamiona omawianego przestępstwa są spełnione, gdy zakaz, do którego sprawca nie stosuje się, został orzeczony przez sąd prawomocnie, co wymaga ustalenia świadomości sprawcy, co do uprawomocnienia się orzeczonego zakazu (tak wyrok SN z dnia 17 stycznia 2003 r., WA 75/02, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 44). Podmiotem przestępstwa może być w zasadzie osoba, której omawiany zakaz dotyczy. Omawiany występki ma charakter umyślny, a zatem podmiotową przesłanką odpowiedzialności jest świadomość sprawcy, iż narusza ciężący na nim z mocy orzeczenia sądu zakaz, albo nie dopełnia obowiązku, nałożonego na niego przez sąd. W grę wchodzi obie formy umyślności, zarówno zamiar bezpośredni naruszenia

zakazu, jak zamiar ewentualny, gdy sprawca uświadamia sobie możliwość, iż narusza zakaz lub obowiązek orzeczony przez sąd i z tym się godzi (O. Górniok i in., Komentarz, t. II, s. 317 oraz M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz 2, s. 850).

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania stwierdzić należy, że P. S. swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu z art. 244 k.k. – w okresie zakazu kierując samochodem.

Na niekorzyść oskarżonego przemawia to, że już po upływie 1 roku próby (z 3 orzeczonych lat) złamał normy prawa karnego.

Wielokrotna karalność oskarżonego także na jego niekorzyść przemawia.

Sąd miał na uwadze okoliczności przemawiające na korzyść oskarżonego tj. to, że oskarżony prowadzi ustabilizowany tryb życia, że zdecydował się kierować autem w wyjątkowych okolicznościach i na krótkim odcinku drogi.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że mimo, że czyn jest zagrożony karą pozbawienia wolności, zasadnym jest zastosowanie art. 37 a k.k. i wymierzenie kary grzywny. Z uwagi na to, że oskarżony był już karany na karę pozbawienia wolności Sąd mógłby wymierzyć tylko karę bezwzględną. Taka kara nawet w najniższym wymiarze byłaby zbyt surowa dla oskarżonego. Kara grzywny zaś spełnia swoje zadania prewencji indywidualnej. Wymiar kary tj. 100 (sto) stawek dziennych grzywny po 30 zł (trzydzieści 00/100 złotych) każda w sposób dostateczny wpłynie na oskarżonego tj. tak, że oskarżony więcej takiego czynu nie popełni. Faktycznie oskarżony utarci ponad jednomiesięczne swoje wynagrodzenie, a taka starta finansowa jest odczuwalna. Kara ograniczenia wolności z uwagi na tryb pracy oskarżonego byłaby trudna do wykonania i kolidowałaby z tą że pracą.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny Sąd zaliczył okres zatrzymania w sprawie w dniu 6 kwietnia 2018r. od godz. 06.55 do godz. 13.05, przyjmując, że jeden dzień faktycznego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny, albowiem artykuł ten Sąd do tego obliguje.

Na podstawie art. 42 § 1a pkt 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat. Minimalny zakaz prowadzenia pojazdów Sąd mógł orzec na okres 1 (jednego) roku. Zauważyć jednak trzeba, że oskarżony już po upływie 1 roku próby złamał zakaz sądowy. Taka postawa oskarżonego spowodowała, że Sąd orzekł zakaz powyżej dolnej granicy, ale też dużo poniżej dolnej granicy na jaki można zakaz orzec. Oskarżony nie ukrywał, że bardzo zależało mu na czasie, że nie chciał się spóźnić do domu, bo musiał napić i nakarmić gołębie. Oskarżony dokonał zdaniem Sądu nietrafnego wyboru, bo ważniejszy był dla niego przyjazd na czas do hodowanych ptaków niż respektowanie wyroku sądowego.

Sąd obciążył oskarżonego kosztami postępowania i opłatą, albowiem oskarżony ponieść koszty te i opłatę może, na co pozwala mu jego sytuacją finansowa. Oskarżony deklarował, że może uiścić karę grzywny, a więc oznacza to, że dysponuje odpowiednimi środkami finansowymi.